

Úvodní slovo předsedy představenstva a přání do nového roku

Vážení čtenáři,

Jsem velmi rád a jsem hrdý na to, že vám nyní můžu napsat těchto pár slov. Z pozice nově zvoleného předsedy představenstva je to vůbec poprvé, co píšu článek do našeho Astorníku. Dlouhou dobu jsem přemýšlel, jak mám článek pojmenovat, čímž jsem trochu zkomplikoval termín vydání tohoto dílu, za což se Lence a Danovi (naš redakční tým Astorníku) velmi omlouvám. Řeknete si, nad čím mohl ten „pisálek“ přemýšlet. Za prvé se přiznám, že psaní článků či slohových cvičení nikdy nebyla moje silná stránka. A za druhé, v uplynulém roce proběhlo v naší Astorii mnoho událostí, některé byly hodně emotivní a bylo pro mě složité vám je popsat.

Po několika úpravách obsahu článku jsem si nakonec uvědomil, že uplynulý rok mohu jednoduše shrnout do našeho mota „solidarita – kvalita – spokojenost“. Chtěl bych tímto poděkovat jednomu akcionáři (on již bude vědět), který připomněl tato tři slova na jednom akcionářském setkání. V dnešní době může brát někdo tato slova jako klišé, ale všechna tři slova jsou s uplynulým rokem s Astorií spjatá a já věřím, že zároveň naši společnost výstižně charakterizují a popisují.

Díky „solidaritě“ může příběh Astorie pokračovat dále, jelikož nebýt soudržnosti, tak vám pravděpodobně tento článek nyní nepíšu a Astorie by aktuálně byla ve vlastnictví někoho jiného než „Astoráků“. Jsem pyšný na to, že naše společnost v letošním roce ustála složité, emotivní období, kdy téměř došlo k prodeji většinového akcionářského podílu společnosti. Velké díky patří všem akcionářům, kteří neprodali svůj podíl a zároveň všem „Astorákům“, kteří nás podporovali. Mým přáním je, abychom si tohoto velmi vážili, jelikož naše soudržnost ukázala, že Astorie je díky tomu silnou a svébytnou společností.

Díky kvalitě, která Astorii v minulosti i v uplynulém roce charakterizuje, si udržujeme pevnou pozici na českém pojistném trhu. Za kvalitní servis a péči si nás váží naši klienti z retailových i korporátních řad. A za stabilitu a práci s klienty si nás pro změnu váží naši partneři z řad pojišťoven a finančních institucí. Zde je určitě důležité, abychom neusnuli na vavřínech a stále na sobě pracovali a snažili se posouvat v kvalitě výše.

Pro nás je samozřejmě nejdůležitější spokojenost našeho klienta a já věřím, že je na vysokém stupni, což fakticky dokazuje nespočet pozitivních referencí. U nás v Astorii je pak v letošním roce slovo „spokojenost“ spjata se šťastným koncem!

Jsem velmi rád, že článek a uplynulý rok jsem mohl uzavřít slovy „šťastný konec“. Zároveň se nám blíží závěr roku spjatý s obdobím Vánoc. Pokud bych si mohl dovolit vyslovit mé přání, bylo by takové, aby si čtenáři „Astoráci“ uvědomili, že mohou být na sebe právem hrdí, a že společně můžeme do nového roku vykročit s větším sebevědomím k novým výzvám. A kdyby ještě některý ze čtenářů klientů po přečtení tohoto článku řekl „jsem rád, že o mě pečuje Astorie“, pak by to byl pro mě dárek dvojnásobný.

Na závěr bych rád všem popřál příjemné prožití vánočních svátků plných pohody, lásky a klidu.

Do nového roku přeji hlavně hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Pavel Deutsch
předseda představenstva

MAXI SOUPRAVA

Od 8. 12. 2023 Allianz nabízí klientům ve flotilovém autopojištění asistenční

služby MAXI SOUPRAVA od Allianz.

Toto připojištění bude dostupné pro následující kategorie vozidel:

- nákladní automobily nad 3,5t (NA2 nebo NA3)
- tahače (TAH)
- autobusy nad 5t (AB2)
- traktory nad 3,5t (TRAB)

„Slunce krásně hřálo, zastavila jsem u kraje sjezdovky, abych si chvíli odpočinula. Že mě ten rychle se blížící, něco křičící a mávající lyžař nezdraví, bylo jasné hned, co mě strhl s sebou na projížďku lesem.“

„Na silnici byl sníh. Přestože jsem jela velmi pomalu a navíc intenzivně brzdila, ten sloup se rychle přibližoval. Snažila jsem se mu vyhnout, ale v tom do mě z ničeho nic narazil.“

Zdroj: Internet

POJIŠŤOVACÍ A FINANČNÍ SLUŽBY
S LEHKOSTÍ MOTÝLA ...

*Děkujeme Vám za projevěnou důvěru
v uplynulém roce a do nového roku 2024
Vám přejeme hodně zdraví, štěstí,
osobních i pracovních úspěchů.
Zároveň se těšíme na další spolupráci.*

Jak nám přijel poník

Zem právě pokryla první pokrývka zářivě bílého sněhu. Svatý Martin sice přijel na svém bílém oři s drobným zpožděním až k pětadvacátému listopadu, nálada přesto byla sváteční.

Bělouš svatého Martina však nebyl jediným koníkem, který se onoho dne do malinkaté osady Bytíz na Příbramsku dostavil. Domácí Berkovi včetně koňáka Radímka spolu se zástupci z řad Astoráků, Pavlem Deutschem a Vaškem Havlíkem, a jejich drahými polovičkami netrpělivě vyčkávali jeho příjezd.

Družným hovorem si krátili dlouhou chvíli. Přesto však ve vzduchu stále visela jasná otázka: „Kdy už tady ten darebák bude?“.

Minuty uplývaly, mobil mlčel, silnice vedoucí k Bytízu zela prázdnotou.

Přítomní byli tak zabraní do hovoru, až nelze vyloučit, že některé z nich drnčení roz dováděného mobilu snad i polekalo. Přístroj „vysílal jasné signály“. Je to tu. Věci se daly do pohybu.

Většina domácích se rozeběhla k silnici, na jejímž okraji, na sjezdu na louku už stála tmavá dodávka s přepravníkem. Rampa padla a koňačka Eva z pražských Komořan už vyváděla z přepravníku toho dárečka, poníka Charlieho (celým jménem West Point New Jersey Charles), načež jej všichni doprovodili k jeho příbytku.

S nedůvěřivým pohledem ho tam očekávaly i jeho budoucí spolubydlíci, krátkosrsté ovečky Kravata a Motýlek. Červený bělouš Charlie však nedbal na jejich opatrnost a obezřetnost a užuž je honil po celém výběhu. Snad jim chtěl ukázat, kdo je teď pánem, snad si chtěl jen hrát. Jisté je jen to, že dnes je jim ochráncem a v noci se k nim tulí.

Tato krátká příhoda, ač zdá se být prachsprostě obyčejná, má kromě rozuzlení takového, že Charlie našel nový domov, kde se o něj dobře starají, ještě jiné, hlubší a na první pohled skryté. Hlavní postavou tohoto příběhu totiž není ani zdaleka Charlie (ač zde hraje vážnou roli). Je jím jeho nový ošetřovatel, ochránce a kamarád koňák Radímek Berka. Osud si s ním vyhrál. Narodil se s nevyvinutou levou polovinou srdce. Do vínku mu sice oproti tomu byla dána usměvavá, veselá a uchechtaná povaha, ale též mysl nevelkého chlapce držená v těle čtyřiatiletého mladíka.

Ten mladík měl sen, který se jej držel odjakživa: chtěl mít svého koně. Za svým cílem se pomalými krůčky, co jen invalidní důchod dovolil, přibližoval k realizaci svého snu. A tu se do toho vložila Astorie a pomohla mu dojít k cíli a s pomocí sponzorského daru Charlieho pořídit. Radímek tak dostal nejkrásnější dárek, jaký jen kdy mohl dostat.

Osadou od toho dne tak nezní jen bečení Kravaty a Motýlka, připojilo se i radostné řehtání a dovádění Charlieho. Kdoví, co je na tom pravdy, ale prý u zasněžených domů, zahrad a luk Bytízu bylo možné zaslechnout ještě něco dalšího. Kdo pozorně naslouchal, uslyšel, jak se vzduchem neslo zašustění astoráckých motýlích křídel.

